

godt til Djemedet. Det er ganske vist et meget anseligt Anlæg, men det skader for saa vidt ikke, og man faar en tilfredsstillende Følelse af, at det er til Samfundets og til Statens Vre, saadan som det en Gang faar, og de Bygninger, som skulde opføres, skulde selvfølgelig opføres i samme Stil, opføres af gule Mursten og med Skifertag.

Hvad angaar de Vndringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget i Forening, gaar det første til § 1 ud paa en delvis Redaktionsændring og en Redskættelse af den begærede Sum 904,000 Kr. til 800,000 Kr. Udvalget har ved at gennemgaa det Overlag, som har foreligget for det, faaet det Indtryk, at dette Overlag er noget flot affattet. Man har ment, at der paa ikke saa faa, ja, man kan sige paa Storsteparten af Posterne, kunde spares ikke saa lidt og Priiserne nedskættes saavel paa Hovedmaterialet som paa Arbejdet. Der har tidligere været klaget, ogsaa her i Tinget, over den Maade, hvorpaa Statens Arkitekter lønnes. Man har ment, det var urigtigt og uflogt, at de lønnes med 3 pCt. af Bygningssummen, idet de saa blive interesserede i at faa den saa høj som muligt. Saaledes er det naturligvis ogsaa i dette Tilfælde, og Udvalget mener ogsaa, at et Arkitekt-honorar paa 17,600 Kr. er meget for højt for at opføre 4 Bygninger i en Stil, som forud er givet. Paa samme Maade mener Udvalget, at et Honorar til Ingeniører, ogsaa for Tilshnet, som beløber sig til 8,200 Kr. er meget for højt. Alt dette i Betragtning taget har ført Udvalget til at være af den Mening, at den beregnede Sum 904,000 Kr. meget godt kan nedskættes med 104,000 Kr., og at der endda kan bygges forsparligt nok. Naar der foretages forstandige Licitationer over Leveancerne, saa kan Byggesummen holdes inden for disse Grænser. Det er Grunden til, at Udvalget har nedsat Summen ved dette Vndringsforslag. Vndringsforslaget til § 3 under Nr. 2 er kun en ligefrem Følge af Vndringsforslag under Nr. 1. Det er en Redskættelse af den Sum, der maa bruges i det første kommende Finansaar.

Vndringsforslag under Nr. 3, som foreslaar indsat en ny § 4, er derimod noget ganske nyt. Naar den nuværende foreslaaede Udv. af Middelfart Sindsfygeanstalt kommer i Stand, vil denne Anstalt blive et overordentlig betydelig Anlæg, og det har derfor forekommet Udvalget ikke saa lidet misligt at lægge en saadan Anstalts Drift under en eneste Mand's uindskrænkede Ledelse, thi der kræves overordentlig megen Dyrighed, ikke blot i lægevidenskabelig, men ogsaa i rent økonomisk og praktisk Henseende. Og

Udvalget mener da, at der ved Siden af en Overlæge, som har Ledelsen paa Anstalten, bør staa en virksom Direktion, der kan virke kontrollerende og tillige — kan jeg sige — virke dækkende for den direkte Ledelse af Anstalten og for de Angreb, som nødvendigvis ville blive rettede mod Ledelsen ude fra. Vi vide jo alle sammen meget godt, hvilken rig Mængde Historier der verserer omkring en saadan Sindsfygeanstalt. Disse Historier om, hvordan det gaar til paa en saadan Sindsfygeanstalt, have naturligvis deres Grund i den Mystik, som i Befolkningens Tankegang endnu hænger i ved al Slags Sindsfygdom, men som næres mægtig ved den Afgrænsethed, hvori vore Sindsfygeanstalter ligger. Vidt mere Tilgængelighed og Offenhed, naturligvis appasjet efter disse Anstalters hele Natur, vilde ikke være til nogen Skade. Vi have derfor ment, at der ved Siden af den egentlige Ledelse bør staa en virksom Direktion. Nu er der vel en Direktion for Middelfart Sindsfygeanstalt; den bestaar for Øjeblikket, saa vidt vides, af Kammerherre Cederfeld de Simonsen, Overlægen og Byfogden i Middelfart. Men det har forekommet Udvalget mindre heldigt, at Byfogden i Middelfart, der er Politimester og Underdommer paa Stedet, er Medlem af en Direktion, i hvis Anliggender han kan blive kaldet til at dømmе, idet han altsaa da kan blive kaldet til Dommer i Sager, hvori han forud er interesseret. Det forekommer Udvalget uheldigt, og det har derfor tilladt sig at stille Forslag om, at der ved indtrædende Ledighed indsettes en Mand, som ikke er Embedsmand, men en Mand fra det praktiske Liv, som staar i nærmere Betselsvirkning med Befolkningen og altsaa kan dække Anstalten paa den ene Side og paa den anden Side ogsaa kan hjælpe til at kontrollere den. Udvalget har ment, at Stiftamtmanden paa Fyn naturlig var kaldet til at staa i Spidsen for en saadan Direktion. Han er Overøvrighed i vedkommende Landsdel og maatte altsaa særlig være skikket til det. Ved hans Side foreslaas det i samme Vndringsforslag at sætte Anstaltens Overlæge og endvidere et Medlem, som for 3 Aar ad Gangen vælges af Afsens Amtsraad. Kommunerne, saa vel Sognekommunerne som Amtskommunerne, ere jo ikke saa ganske lidt interesserede i Statens Sindsfygeanstalter, thi de udrede jo en Del af de Udgifter, som medgaa til ubemidlede Sindsfyges Behandling, og man har derfor ment, at der passende kunde vælges et Medlem af Afsens Amtsraad, i hvis Amtsradsreds Sindsfygeanstalten er beliggende. Udvalget har ved Siden heraf anset det for uanstændigt at